

בס"ד

י"ט אדר תשפ"א
3 מרץ 21'
יבוא 011שפא

לכבוד
צהר פיקוח מזון בע"מ

שלום רב,

הנדון: החלטת וועדת יבוא – בקשתכם לקבלת הכרה כגוף מוכר לעניין יבוא מזון

וועדת יבוא בישיבתה ביום י"ט שבט תשפ"א, 1 פבר' 21', דנה בבקשתכם לקבלת הכרה כגוף מוכר לעניין יבוא מזון לישראל.

מצ"ב החלטת הוועדה:

החלטה: לאחר דיון בסוגיה, החליטה הוועדה שלא להיענות לבקשת צהר פיקוח מזון בע"מ לקבל הכרה מטעם הרבנות הראשית, מן הנימוקים הבאים:

1. על פי ממצאים שהעבירו מפקחי היחידה למניעת הונאה בכשרות, עולה תמונה בעייתית בנוגע להתנהלות הגוף במתן שירותי השגחה בארץ. כך, עולה כי במספר פעמים בעבר, הגוף נתן תעודות השגחה לעסקים בסמוך לאחר שהכשרות מהם הוסרה על ידי הרבנות המקומית, בנסיבות של הפרות כשרות. לשיטת הרבנות הראשית, זו התנהלות שאינה אחראית שמעלה ספק באשר למידת יכולתה של הרבנות הראשית לסמוך על גוף שכזה המבקש הכרה מטעמה. במאמר מוסגר, יצוין כי על פני הדברים, התנהלות הגוף אף סותרת, לכאורה, את מדיניותו של הגוף עצמו, לפחות באופן בו הוצגה על ידי נציגיו בכלי התקשורת, ולפיה הם ימתינו 3 חודשים לאחר הסרת כשרות על ידי הרבנות המוסמכת בטרם תינתן השגחה מטעם צהר.
2. כך לדוגמה, במלון אשל השומרון באריאל הוסרה הכשרות מטעם הרבנות המוסמכת לאחר כשלים מהותיים שנפלו בהתנהלות משגיח הכשרות במקום. צהר נתנו בסמוך לכך שירותי השגחה למקום מבלי שמשגיח הכשרות הוחלף. כפי הנמסר, התנהלות זו של מתן השגחה בסמוך להסרת הכשר מטעם הרבנות המוסמכת חזרה על עצמה במספר מקרים נוספים כגון איטליז ביקנעם, בורגרים קריית גת, ארומה ירושלים, חוות נעמי ועוד.
3. על פי ממצאים שהציגו נציגי אגף הכשרות הארצי, עולים כשלים מהותיים, לכאורה, בהתנהלות הגוף מבחינה כשרותית במקומות הנתונים תחת השגחתו כגון ביקב כהנוב, מסעדת גיויס (בה ניתנו שירותי השגחה למאפייה המצויה בתוך המסעדה שאינה כשרה כשבפועל לאחר כניסת גורמי הרבנות נמצא כי נפלו כשלים מהותיים באופן מתן שירותי ההשגחה למאפייה שהובילו להטעיית הציבור).
4. הגוף פועל, לכאורה, באופן שאינו חוקי בישראל. על פי פסיקת בית המשפט בדיון הנוסף שהתקיים בבג"ץ גיני שדן בפרשנות סעיף 3(א) לחוק איסור הונאה בכשרות המתייחס לבית אוכל, ניתנה אפשרות לבעל בית אוכל להציג את הסטנדרטים באשר לאופן הטיפול במזון בבית האוכל ואת אופן הפיקוח על שמירתם. פסק הדין לא עסק בפרשנות סעיף 4 לחוק האמור, המתייחס למצג כשרותי על גבי מוצר, וממילא לא ניתנה כל אפשרות ליצרן לסמן מוצר בישראל עם ציון כשרות מבלי שניתנה בעדו תעודת הכשר מטעם הרבנות המוסמכת. חרף האמור, מוצרים המיוצרים בישראל וכן מוצרים מיובאים מסומנים עם ציון הכשרות של הגוף מבלי שניתנה בעדם תעודת הכשר מטעם הרבנות המוסמכת. בכך, פועל הגוף באופן שיטתי תוך סיוע, לכאורה, להתנהלות שאינה מותרת על פי חוק.
5. זאת ועוד, קיים חשש כי הכרה בגוף שלאורה יצוינו מוצרי מזון מיובאים עם ציון כשרות מטעם צהר ובאישור הרבנות הראשית לישראל, עלולה להוביל להטעיית צרכני הכשרות בישראל. זאת, משום שכאמור צהר מעניקים שירותי השגחה לא רק לבתי אוכל אלא גם ליצרנים באופן שעל גבי מוצרי מזון שלא ניתנה בעדם תעודת הכשר מטעם רבנות מוסמכת, מופיע בניגוד לחוק, לכאורה, סימון כשרות מטעם צהר. מתן הכרה לצהר עלול אפוא להוביל להטעיית הציבור, שלא ידע להבחין

- בין מוצרים שהושגחו על ידי צהר תחת פיקוח הרבנות הראשית ועל פי נהליה, לבין מוצרים שהושגחו על ידי צהר שלא במסגרת פעילותו כגוף מוכר מטעם הרבנות, וללא אישור הרבנות הראשית לישראל.
6. חשוב להדגיש, כי ההטעיה אינה רק במישור המנהלי אלא המהותי. הגוף פועל בהיבטים שונים, באופן מוצהר, בניגוד לנהלי הכשרות של הרבנות הראשית לרבות בנושאים מהותיים כגון בתחום עלי ירק ופירות עם רמת נגיעות גבוהה של חרקים. יש לציין, כי גם גופי כשרות מחו"ל פועלים לעיתים בחו"ל על פי סטנדרטים השונים מאלו שנקבעו בנהלי הרבנות ואולם בכל הנוגע לייצור בחו"ל המיועד לייבוא לישראל, נדרשים גופי הכשרות להקפיד כי הייצור יתאם לנהלי הרבנות הראשית. בעניין הגוף שבכותרת, מצב הדברים שונה באופן מהותי כאמור.
  7. מעבר לכשלים שנמצאו בהתנהלות הגוף כאמור שהם, כשלעצמם, בעייתיים, עולים גם קשיים ביחס לרב דובדבני המשמש, על פי מסמכי הבקשה, כרב פוסק של הגוף וכמומחה הכשרות המעשי במסגרת הגוף. הרב דובדבני אינו מוכר לרבנות כפוסק בעל שם.
  8. זאת ועוד, הרב דובדבני שימש בעבר כמנהל מחלקת הכשרות בעיר גבעתיים וסיים את תפקידו לאחר שהמועצה הדתית ערכה לו שימוע על כך שלא נהג כנדרש במילוי תפקידו, וכי נעדר רבות מעבודתו.
  9. רק לאחרונה, נתן הרב ד"ר דובדבני חוות דעת הלכתית בעניין כשרות ונגיעות בירקות קפואים, לצורך הגשתה בפני בית המשפט במסגרת התנגדות שהוגשה להסדר פשרה בהליך תובענה ייצוגיות 57095-12-17. התובענה עסקה בהצגת מוצרים ככשרים הגם שלא ניתנה בעדם תעודת הכשר מטעם הרבנות הראשית לישראל. בחוות דעתו הציג הרב דובדבני את עמדתו ההלכתית לפיה המוצרים נשוא התובענה כשרים על פי ההלכה, בכשרות ברמה בסיסית, הגם שעמדת הרבנות הראשית שונה. כמובן שזכותו של כל רב לחשוב אחרת ולפסוק אחרת מפסיקת הרבנות הראשית, ואולם לא ניתן לצפות מהרבנות לסמוך ולהכיר בגוף שהעומד בראשו פועל במופגן, באופן אידיאולוגי, כדי לשרת עמדות ודעות שונות משלה. הרבנות הראשית רואה בתובענות ייצוגיות ככלי חשוב לחיזוק השמירה על נהליה ולאכיפת חוק איסור הונאה בכשרות. חוות הדעת של הרב דובדבני ניתנה על מנת לשרת עמדה הפוכה וזה לגיטימי, אך לא ניתן, לשיטת הרבנות, באותה נשימה לצפות שהרבנות תכיר בגוף בראשותו כמי שמוכר מטעמה, ולמעשה פועל כזרועה הארוכה. תנאי להכרה הוא שהגוף מחויב לפעול בהתאם לנהלי הרבנות, ובנסיבות האמורות הרבנות אינה יכולה להשתכנע שהגוף יפעל בנאמנות כזרועה הארוכה.
  10. יודגש, כי מידת הפיקוח של הרבנות על גופי הכשרות בחו"ל היא מוגבלת, בשל נסיבות הריחוק הגיאוגרפי, ומשום כך כבסיס להכרה, חשוב מאד מבחינת הרבנות הראשית שניתן יהיה לסמוך על הגוף מבקש ההכרה שאמור לשמש בפועל כזרועה הארוכה של הרבנות הראשית. בהינתן האמור ביחס לגוף הכשרות כמו גם ביחס לרב ד"ר דובדבני, הרבנות לא שוכנעה כי היא יכולה לסמוך את ידיה על הגוף באופן שהוא יוכל לשמש כזרועה הארוכה ולהעניק על בסיס פעילותו תעודות הכשר למוצרים מיובאים.

לאור האמור, בקשת צהר פיקוח מזון בע"מ לקבלת הכרה מטעם הרבנות הראשית כגוף מוכר לצורך מוצרי מזון מיובאים אינה מאושרת מן הנימוקים המפורטים לעיל.

בברכה
צילה סאמין
מרכזת וועדת יבוא

העתקים:

הרבנים חברי ועדת יבוא
עו"ד הראל גולדברג, יועמ"ש הרה"ר לישראל
הרב יעקב סבג, ראש אגף הכשרות
הרב רפאל יוחאי, מנהל תחום אכיפה וסגן ראש אגף הכשרות
מר עמיחי קריגר, ממונה כשרות מוצרים בחו"ל